

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 8892-10-17 ■■■■■ ו' ■■■■■ו�ח'
66588-01-18

1

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

התובעת

עויי ב"כ עווייד יהושע רוזנצוויג
נגן

הנתבעים

עויי ב"כ עווייד ורדה חקלאי

עויי ב"כ עווייד יהושע רוזנצוויג ת.ז.

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 8892-10-17
66588-01-18

8. צוואת סבתא שונה במהותה מהצוואה הראשונה, לפחות שינוי ממשמעותי אחד שמצוין בחלוקתם במשפט שמתנהל לפנוי: בצוואה הראשונה ציוו סבא וסבתא את המגרש לשני נכדים **•** ו**•** ואילו בצוואת סבתא היא ציוותה את אותו המגרש ל-3 נכדים של סבא וסבתא, **•** ו**•** ועל כך חחלוקת בתקין זה.

9. שני הנכדים טענים כי הצעואה הראשונה נוסחה בהתאם לסעיף 42 לחוק הירושה,
7 תלומר, שמדובר במקרה של "ירוש אחר יורש". כוונת סבा וסבתא הייתה
8 תשי"ח-1965. ככלור, מכאן שגם ירושו אולם לאחר ששניהם ימותו ירושו את המגרש
9 לכאורה שם אחד מהם ימותה השני יירושו אלם לאחר ששניהם ימותו ירושו את המגרש
10 שני הנכדים –
11 לאור האמור, ככל שטענתו מתקבל סבטא לא הייתה רשאית לשנות את החורשה
12 שקבעה בצוואה הראשונה, ולא הייתה רשאית לקבוע בצוואתה שהמגרש יחולק לשלווה
13 חלקים שווים בין שלושת הנכדים.

10. חנוך טוען אחרת. לשיטתו ההצעה הרכזונה אינה מסווגת כ"ירוש אחר יורש", אלא
11 "ירוש במקום יורשי" כאמור בסעיף 41 לחוק הירושה. ככל שטעןתו של תומך בבל
12 המשמעות היא שלאחר שבאה נפטר יורשה אותו סבתא, היא תהיה רשאית לזכות את המגרש
13 כפי רצוניה וכד עשתה.

11. המחלוקת המשפטית אם כך היה האם חצואה הראשונה היא מסוג "ירוש אחר יורש" או
"ירוש במיטות יורש".

12. מינוחה מילולי של הצואה הראשונה עולה המשקנה כי מדובר בזכואה מסווג "ירוש" במקום ירושי". הצואה מנוסחת כך שבסעיף 1 נקבע כי אם אחד מבני הזוג ימות השيء יירוש את כל הרכוש של שניות ויאילו בסעיף 2 כתוב שאם במקרה שני הצדדים יموתו, הרכוש יחולק כאמור בזכואה. כמובן, לא נהרס בזכואה שבמקרה שאחד מבני הזוג יموت יירוש אותו לאחר מכן מוות אחר יירוש לדייהם או נכדיהם. הניסוח הוא "בנסיבות של מות שניינו". כמובן, הצדדים צפו באפשרות שנייהם יموתו באותו מועד והתייחסו להזות ירושיהם במקרה זה. לפיכך, הפירוש המילולי גוטה לכיוון של "ירוש" במקום ירושי" ולא "ירוש אחר ירושי", מה שאיפשר לשפטא לשנות את וחותת היורשים בזכואה.

13. נימוק נוסף התומך בפסקנות הגיל הוא שצוואת שבתא הוגשה לכבי הרשות לענייני צוואות
14. וירושות וניתן לה צו קיום ביום 12.10.2014, ללא שמי מהצדדים התנגד לכך. ככלomi
15. מהצדדים סבר שבתא לא הייתה רשאית לנתח את צוואותה כפי שניסחה ולא הייתה רשותה

בית משפט לעניינו משפחתי בתל אביב - יפו

ת"ע 8892-10-17 נספחים
66588-01-18

1. לטוטות מהוראות הצוואה הראשונה, היה על אותו אדם להתנווד לקיים של צוואת סבתא,
2. מה שלא עשה.
3. זאת ועוד : ביום 23.5.2019 ביקש נתבע 1 לצרף מסמך נוסף לריאותיו. המסמן הוא טויתת
4. צוואה שנרשמה לכארוה בשנת 2007 (להלן – "הטיוטה"). הנתבע טוען כי מי שניסח והכנין
5. את הטויתת הוא עוזי יהושע רוזנבויג שהתקoon להחתים עליה את הסבתא. על פי ט��
6. הטויתת, לו הייתה נחתמת היה גדול חלקו של עוזי רוזנבויג בעקבות הסבתא, על חשבון
7. אחוינו ■■■■■ טען באמצעות אמו, ■■■■■ כי הטויתת נוסחה ונערכה כאמור על ידי בא
8. כוח חתובעת וצין כי על גבי הטויתת ישם מספר מילימט בכתב יד, זהה כתוב ידו של עוזי יהושע
9. רוזנבויג. הנתבע מבקש למודד מכך שגט לדעתו של עוזי רוזנבויג, חשבתה לא הייתה מנועה
10. מלשנות את צוואתה, זאת מכיוון שבטיוטה נרשם לגבי המגרש שהוא מחלק לשלוות
11. הנכדים בחלוקת שווים : ■■■■■ וא■■■■■ כמו בצוואת סבתא.
12. ביום 2.7.2019 הגיב נתבע 2 לבקשתו ובסעיף 3 לתגובהו אישר כי הטויתת נערכה על ידי עורך
13. דין רוזנבויג, בפי ■■■■■.
14. ביום 10.7.2019 הוגש תגבורת החובעת על ידי בא כוחה עוזי יהושע רוזנבויג. בתגבורת אין
15. הכחשה כלשחי שהמסמך עורך והוכן על ידי עוזי רוזנבויג. כל שטען בתגבורת הוא שהטיוטה
16. אינה רלוונטית לחלוקת בתיק דין, מדובר בטויתת בלבד ולכן אינה רלוונטית. עוד מוסיף
17. ורושם בא כוח החובעת בתגובהה כי הוא אינו מסתיר דבר מבית המשפט וכי המטרה היה
18. של הנתבע בצרור הטויתת כראיה היא להכפיל את עוזי רוזנבויג.
19. ביום 18.8.2019 אישרתי לצרף את הטויתת לראייה לתיק, תוך שימוש בהחלתי כי העדים
20. שנחקרו עד כה השיבו בחקרותם שאינם מכיריהם את המסמך (חותובעת ונתבע 2). עוד ציינתי
21. כי אמו של נתבע 1 (■■■■■) טרם נחקרה ולכתיחוך ניון היה לתקורתם גם אודיות הטויתת,
22. הויל והיא זו שמודעת לכל הפרטים הנוגעים לטויטה ונטענים על ידי נתבע 1.
23. ביום 28.4.2021 התקיים דין בו נחקרה ■■■■■ על ידי בא כוח החובעת, עוזי יהושע רוזנבויג.
24. העודה לא נשאלת ולא שאלת אותה בדבר הטויתת.
25. מהאמור לעיל עולה כי עוזי רוזנבויג לא הכחיש ולא חקר אודיות הטויתת ולכן מטיק כי
26. הוא אינו כופר בכך שהוא זה שערך והכנין את הטויתת, כתענט נתבע 1.
27. מכך ניתן להסיק שגם הבדיקה ולדעתו המשפטית של עוזי יהושע רוזנבויג, לגבי החובעת ובא
28. כוחה, חשבתה לא הייתה מנועה לצוות כפי שציירוה וצוואת סבתא נחתמה לדעתו דין, כפי
29. שטוען נתבע 1.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 8892-10-17 ■■■■■ נ' ■■■■■ ואה'
66588-01-18

1. 21. עם זאת, יש לזכור שעו"ד רוזנבויג אינו צד לתקיק, והוא מייצג בתיק כעורך דין למרות היותו
2. אביה התובעת. لكن לא מדובר "בזהות בעל דין". נוסף לכך, גם אם זו דעתו המקצועית של
3. עורך דין, כאשר הוא מייצג צד הוראה רשאי לטעון ולנסות לשכנע את בית המשפט גם כשהטיינו
4. עומך בנגדו לזרעיו האמתית. ולהזכיר: לא מדובר בשקר, אלא ב"חבעת דעתה".
5.
6. 22. מעבר לדבר לעיל, כאשר מדובר בפרשנות משפטית של מסמך (חטיוותה) בית המשפט הוא
7. שופסק במחולקת, לא הצדדים ובאי כוחם. כך למשל ייתכן מצב בו עורך דין רוזנבויג סבור
8. שצואת סבתא נערכה דין ואילו בית המשפט יפסוק שהצואת לא נערכה דין בהתאם
9. לפרשנות ה主持ן על ידי בית המשפט. לכן איini מיחס חשיבות לטיעות, בפרט לאור דעתך
10. לפיה צואת סבתא נערכה דין, ללא קשר לטיעות ולהשלכותיה.
11.
12. 23. כאמור לעיל יש להשים כי העיקרון הבסיסי ביוטר בדייני צוואות הוא כי יש לקיים את רצון
13. המצוות. בכך שסבא וסבתא כתבו את הצואת הראשונה, ביום 22.9.1985, היו לחם שני
14. נכים בלבד. ■■■■■ טרם נולדו אותה עת ויום לידתו היה 20.7.2000, כ- 15 שנים לאחר
15. מכך. לכן ברור מרווח סבא וסבתא חווישו בצוואה הראשונה את המגרש ■■■■■ בלבד ולא
16. ■■■■■.
17.
18. 24. ■■■■■ טוענים שסבא נפטר כשה וחץ לאחר ■■■■■ נולד ולפיכך יכול היה לתקן את הצואת
19. הראשונה לו רצחה בכך ומשלא עשה זאת, יש להסביר ■■■■■ שלא רצחה לעשות כן. הם מחזקים את
20. טענתם בכך שסבא וסבתא תקנו את הצואת הראשונה ביום 16.11.1997 (3 שנים לפני ■■■■■
21. נולד), עת שמחקו את המילה "מכונית" מהצואת. ■■■■■ טוענים שסבא וסבתא חילטו
22. בשנת 1997 לחת את מכוניותם לבתם ■■■■■ (ולכן מחקו את המכונית מהצואת הראשונה).
23.
24. ■■■■■ טוענים שסבא וסבתא היו מודעים לאפשרות של תיקון צוואה אולם לשיטותם הצוואות
25. הראשונה לא תוקנה על ידם בכוונה תחילתה בטוגע למגרש. ■■■■■ טוענת שסבא וסבתא עשו על
26. בתם ■■■■■ ולכן נשל את בנה ■■■■■ מהמגרש (ראח סעיף 21 למצוחר עוזת החראשית של
27. ■■■■■ ובחקירתה חנדית ביום 14.5.2019). לטענת ■■■■■ ניהלה רומן עם גבר ונולד לה ילד
28. ממנה ■■■■■. ■■■■■ הסתירה מהורייה את זהותו של אותו גבר וכן סבא וסבתא עשו עליה.
29. טענתה זו של ■■■■■ אינה מתוישבת עם האמור בסעיף 22 למצוחר, בו תיא מתראות כיצד סבא
30. וסבתא קנו ■■■■■ פנთהאו מפואר בזמן שהחיות נחריוון עם ■■■■■ ונתנו לה את רכבים במתחנה.
31. היכי? אם סבא וסבתא כל כך עשו על ■■■■■ עד שביקשו לנשל את בנה מצוואתם, מדוע נתנו
32. לה באותה עת דירה מפוארת ומכונית במתנה?
33.
34. ■■■■■ מתראות במצוחר כיצד סבא וסבתא אהבו מאוד את ■■■■■ המתווך. ראה לעין זה סעיפים
35. 15-18 למצוחר, מה שעומד בסתירה לטענה שסבא וסבתא רצוי לנשל את ■■■■■ מצוואתם.
36.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 17-10-8892 נ' [REDACTED] יואח
66588-01-18

1. טענה נוספת ■■■■■ והיא ■■■■■ השפעה על סבata לרעה בכדי לגרום לה לשנות את הצוואה
2. הראשונה. גם טענה זו אינני מקבל, ראשית מכיוון שטענה להשפעה בלתי הוגנת יש לטען
3. במסגרת התנגדות לקיום צוואה ומשחתנאות כזו לא הוגשה אין לה מקום בחיליך שבפניי.
4. שנית, הטענה נטעה ללא בסיס כלשהו כאשר מתחזריהם של ■■■■■ ו■■■■■ עליה באופן מפורש
5. שלא מדובר בדעתו כלשהו של מי מהם אלא בספקולציות וחששות לא מבוססות כלל,
6. הסותרות את האמור בתצהיריהם שלהם. לעניין זה ראה בחקירה הנגידת של ■■■■■ ביום
7. 14.5.2019 כאשר היא טוענת שלפי הרשותה כנראה שדו-הה ■■■■■ עשתה לסתה לסתה מניפולציה
8. רגשית. כך חתנתח ■■■■■ גם בתצהירה כאשר אין לה ידיעה ספציפית בנוגע להשפעה כלשהו
9. אלא השערות בלתי מבוססות בלבד. ראה לעניין זה סעיף 22 לתצהירה של ■■■■■
10. שלישי, ■■■■■ מתארת בתצהירה כיצד לאחר הולות ■■■■■ תל ריחוק בין ■■■■■ להוריה בעוד
11. שחבור ■■■■■ (אבייהם של ■■■■■) היה הקרוב ביותר לסתה וסבata, והוא זה שהתראה איתם
12. באופן שוטף ולעתים תכופות; הוא שטמך בתם וחיה איתם בקשר רצוף. בנסיבות אלה קשה
13. להאמין מדווקה שתבקש כיידוקה לבת ■■■■■ "כנראה" השפעה על סבata יותר
14. מאשר לבן ■■■■■
15.
16. היכן ■■■■■ הגיש שני תאזרירים בחיליך זה: תחילת הגיש תאזריר באמצעות עורך דין. לאחר מכן
17. הגיש תאזריר נוסף בכתוב יד שאומת על ידי מזכירת בית המשפט ■■■■■ לא ביקש רשות להגיש
18. תאזריר נוסף אולם שעה שלא התקשתה להוציא את התצהיר מהתיק, הוא מהו חלק
19. מעודתו של ■■■■■ בתצהירו העלה ■■■■■ מספר טענות, כולל מתייחסות לצוואת סבata ובכללן טען
20. שסבata השפעה בלתי הוגנת על ידי ■■■■■ ראה לעניין זה סעיפים 4, 5, 6 לתצהירו
21. של ■■■■■ שהוגש לביהםיש ביום 31.3.2019. ■■■■■ איינו בוחל במילים, הוא טוען כי צוואת סבata
22. נכפתה עליו בחוסר צליות דעת מצידה, בכלל הנראתה בשל עוויד ממולח שהז dich את ■■■■■
23. לפעולות נוכחות שכאה. בחקירהו הנגידת ביום 14.5.2019 הודה ■■■■■ שכבר בשנת 2014 ידע
24. מאליו על צוואות סבata, אולם לא התנגד לצוואה כי בסמוך לאחר מכן הוא נסע לחו"ל
25. לתקופה של 3 שנים. גם ■■■■■ חזר מחו"ל הוא לא ניסה לפעול נגד צוואת סבata וכל שבקש
26. הוא לממש את הצוואה ולקבל את חלקו בירושה על פי צוואת סבata. לדבריו, הוא פנה
27. לרשס המקרקעין לצורך רישום הבעלות במרשם ע"י הצוואת, התקבל אצל הרשות בכבוד
28. והונחה לפניו תקרובת של כרכיכים ומיני מתקינה. באותו מועד נאמר לו על ידי הרשות כי
29. יתכן שמדובר בצוואה מסווג יורש אחר יורש ולפיכך חלקו בירושה 50% ולא 33%.
30. עד אותה רגע סברו לאורה כל בני המשפחה שצוואות סבata נחתמה כדין ואיש לא התנגד
31. לה. עתה, לפטע העלה מישחו זר, לא מבני המשפחה, אפשרות אחרת. ומכאן העניינים החלו
32. להתרדרדר.
33.
34. ■■■■■ חתנתח בתצהירו לצורך לא מכווצות כלפי ■■■■■ הטיח בה האשמות חמורות ללא בסיס
35. עובדתי כלשהו ובחקירותו הנגידת בבית המשפט העלה לפטע טענה חדשה שלא נטעה קודם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 17-10-8892 ■■■■■ נ' ■■■■■ ואה'
66588-01-18

לכן: לזכרו הועלה גור ברמת גן בשעה האחרונה לחייה של סבונא וראה את זודתו ■■■■■ ובנה ■■■■■ משפיעים לרעה על חסבთה ועשויים עליה מניפולציות כדי לנegas בירושתה. הדברים ■■■■■ אינס מבוססים כלל וכאמור לא נרשם בשני התצהירים שהוגשו על ידי ■■■■■ ראה לדוגמא ■■■■■ דבריו של ■■■■■ כפי שמשתקפים מפורוטוקול הדיון מ-14.5.2019, עמוד 19, שורה 4 "אני מאמין" ■■■■■ שהפעילו עליה לחץ. ■■■■■ טוען שהסתבטה סבלה מאלצהיימר ולכן לא היה לה כירה ■■■■■ לעורך צוואת. אלא ש לדבריו היא חלה מהחלמה בשנת 2008 (שם עמוד 18, שורה 22) בעוד צוואת ■■■■■ סבנתה נחתמה בשנת 2002. לפיכך טענתו זו של ■■■■■ אינה רלוונטית.

31. סיכומו של דבר, מכל האמור לעיל עולה כי הצוואת הראשונה נערכה באופן של יורש במקומות
יורש ולא יורש אחר. יורש ולפיכך צוואות סבנתה תקפה, כפי שפירטתי לעיל. עוד עולה מכל
חומר לעיל כי פרשנות הצוואת הראשונה כפי שנטענה על ידי התובעת אינה נכון ולכן
הענישה בתיק 17-10-8892 נדחתה. לעומת זאת, התביעה בתיק 18-01-18 66588-01-18 מתකבלת
ולפיכך ניתן贊� פסק דין זהה תחתה כי המגרש הנמצא בחולון מספר 151/67520 ישיך לשולשת
הנכדים: ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ כפי שנקבע בצוואת סבנתה.

32. לאור התוצאה אליה הגעתי, אני מחייב את התובעת, ■■■■■, לשלם לנתקע 1
הוצאות משפט בסך של 50,000 ₪.

33. **המצוירות תסגור התיקים שבכותרת ותמוך לצדדים את פסק הדין.**

34. פסק הדין מותר לפרסום לאחר התمامה.

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 Mai 2022, בהעדר הצדדים.

ליאור ברינגר, שופט